

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

- మ్యూజికాలాసైడ్ రిచ్

మితిమీరిన ఆరాధనా భావం

Infatuation (ఒక విధమయిన మితిమీరిన ఆరాధనా భావం) ఎక్కువయినా అభిమానుల వ ఇబ్బంది పడ్డ వాళ్లలో నేనూ ఒకట్టి టెక్కీపియన్గా నాకే యిబ్బంది అయితే మరి స్టార్స్ సంగతి చెప్పక్కాదేదు. ‘గుడ్డి’ సినిమాలో యా టాపిక్ అధ్యాతంగ డీల్ చేయబడింది. రాజూ - సినిమా వాళ్లను వదిలిపెట్టి ఒక ప్రభ్యాత రచయితను ఎన్నుకోవడంలోనే ఆయన ఇంటేలిజన్స్ తెలుస్తాంది. ఎందుకంటే ఏ సినిమా స్టార్స్ ఎన్నుకున్నా మిగతా స్టార్స్ అభిమానుల వల్ల చాలా ఇబ్బందులున్నాయి. రాజూ సంగీత పిచ్చి, స్నేహిత పైత్యం కాస్త మోతాదుకు మించి ఉన్న సాహిత్యపు ఎఫ్ట్స్ - కానీ, నవలలో ముఖ్యమయిన శిల్పాన్ని ఉత్సంతత పెంపిందించే టెక్కీస్ ఎప్పుడు నేర్చాడో న్యాక్టే తెలీదు దాని కారణం కూడా అతని ఫ్రెండ్ల్ సరిల్ కావచ్చు. బాగా గమనిస్తే ఒకచోట యండమూరి, కొండొకచోట మల్లాది మరొక చోట జంధ్యాల కనిపీంచకపోరు.

A Novel Which Is Well Begun Is Half Very Well Finished.

రాజూ - మౌళిక, మల్లాదులను ఎక్కడికి తీసుకెళ్లాడో? ఏం చేస్తాడోనని ఉత్సంతతతో ఎదురుచూస్తున్నాను.

ఎన్.పి.బాలసుబ్రాంహ్మం.

వందనాలు.. వందనాలు.. తలపుల హారిచందనాలు

ఈ కథలో సహజత్వం ఎందరో ప్రముఖ వ్యక్తుల్లి ప్రాతిలుగా మలుచుకోవడం జరిగింది. చెప్పి కొందర్ని చెప్పుకుండా మరికొందర్ని వాడుకున్నా అందరూ సహ్యాదరయంతో నన్ను మన్నించి, అశీర్యదించి, అభినందించారు. వారందరికి ఈ కథను సీరియలైజ్ చేసిన ‘పల్లకి’ కందనాతి చెన్నారెడ్డిగారికి, సి.శివపసార్ గారికి లిభితపూర్వకంగా, మౌళికంగా అశీస్సులనందించిన పతి ఒక్కరికి ముఖ్యంగా తన పేరుని, తనకు సంబంధించిన ఇన్ఫర్మేషన్స్ ని వాడుకోడానికి అనుమతిచ్చి, నేను రాసిన ఏ ఒక్క పదాన్ని మార్కుండా నైతికంగా ఎంతో పోత్తాహాన్నిచ్చిన నవలా రచయిత. శ్రీ మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తిగారికి నా కృతజ్ఞతలు

రాజూ.

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంవిక తరువాయి)

సుమారు దెండున్నర గంటల కాలపువాహంలో కలిసిపోయాయి.

“ఇక్కడ కాఫీలు తాగొచ్చు” అన్నాడు ట్రైవరు బస్సు ఆపి వెనక్కి తిరిగి.

ఆమె చేతిలోని పుస్తకం మూడి లేచి నిలబడింది.

అప్పటికే బస్సులో ఉన్న మగాళ్ళందరూ దిగడం మొదలుపెట్టారు. ఇంకెవరూ ఆడవాళ్లలో ఆ ముగ్గురూ తప్ప. "మీరు రారా" అని అడిగిందామె.

"రావాలనే ఉంది. మా ఫైండు నిదపోతోంది" అని చెప్పి "జై - జై" అంటూ లేపడానికి ప్రయత్నించింది.

పాపం ఆవిశ్లేందుకు డిస్ట్రీ చేస్తారు? నిదపోతున్న వాళ్లని లేపి శ్లిపింగ్ పిల్ ఇచ్చినట్లు రండి మనం కాఫీ తాగొద్దాం."

"జైకి కాఫీ అంటే ఎంతో యిష్టం" అంది మౌళిక నిస్సపోయంగా.

"ఫరవాలేదు రండి నా దగ్గర ప్లాస్టిక్ వుంది. ఆవిడకు కూడా పట్టించుకుద్దాం. ఎప్పుడు తెలివ్రోస్తు అప్పుడే తాగుతుంది" అందామె వెనక్కి వచ్చి ప్లాస్టిక్ బుట్టలోంచి ప్లాస్టిక్ తీసుకుని.

"ఇలా ఇవ్వండి అది నేను పట్లుకుంటాను" అని ఆమె చేతిలోంచి ఆ నవలని అందుకుంది మౌళిక.

ప్లాస్టిక్ అనుకుని అందించబోయిన ఆమె పల్పగా నవ్వేసింది "సారీ" అంటూ.

హోటల్లోకి వెళ్ళి అయిదు కాఫీలు ఆర్డరిచ్చిందామె.

"అన్ని ఎందుకూ?"

"ఎందుకేమిటి. రెండు ఇక్కడ మనకి ఆవిడ లేస్తే బస్సులో మళ్ళీ మన ముగ్గురికి.

"భలేవారే మీకూ కాఫీ అంటే బాగా ఇష్టంలా వుంది"

అపునస్తుట్లు తలాడించిందామె.

"నా పేరు మౌళిక. ఆమె పేరు జయశ్రీ ఇద్దరం చదువుకుంటున్నాం. మరి మీరు?"

"నేను ప్లాస్టిక్ బ్యాంక్ అఫ్ ఇండియాలో పనిచేస్తున్నాను. నా పేరు వేదకుమారి" అందామె.

"తమాషాగా ఉందండీ మీ పేరు. వేదవతి, వేదవల్లి అనే పేర్లు విన్నానుగాని వేదకుమారి అని వినడం ఇదే మొదటిసారి."

"మీరింకా భలేవారు. మీ పేరు కన్నానా? నేనూ ఇప్పటిదాకా ఏదో మౌళికాగ్ని మిత్రం, మౌళికా సర్కార్ పేర్లే తప్ప మౌళిక అనే పేరు వినడం నాకూ ఇదే ఫష్ట్ ట్రైమ్. నిజంగా మీ పేరు చాలా చాలా అట్టాక్షివ్గా ఉంది. అఫ్కోర్స్ మీలగే" అంది వేదకుమారి.

సంతోషం, సిగ్గు రెండూ కలగలుపుతూ నవ్వి కాఫీ సిష్ చేస్తూ "మీరు మల్లాదిగారి నవలలు బాగా చదువుతారా?" అడిగింది మౌళిక.

"విపరీతంగా ఈ 'పరాంకుశం' చదవడం నాకిది యాభయారోసారనుకుంటా. మరి మీరు?"

"నేనలా లెక్కపెట్టలేదుగానీ నాకూ ఆయన నవల్సంటే చాలా యిష్టం."

"ఆయన్ని ఎప్పుడయినా చూశారా?"

ఆమె సమాధానం చెప్పేలోగానే హోరన్ మ్రోగించాడు డయివర్.

"పదండి" అంది వేదకుమారి బిల్లు పే చేస్తూ.

సరిగ్గా సమయానికి అంతరాయం కలిగించి తన నోటివెంట అబద్ధం వచ్చే తప్పించినందుకు మనసులోనే డయివర్కు కృత్యుతులు తెలుపుకుంది మౌళిక.

బస్సు బయలుదేరిన ఒక నిముషంకల్లా చల్లటిగాలి రివ్వున ముఖాన కొట్టడంతో లేచి సరిగ్గా కూచుంది జయశ్రీ

"మల్లాదికి సంబంధించిన ఓ గమ్మత్తయిన ఇన్వింట్ ఒకటుందండీ" అని అంటున్న వేదకుమారిని చూసి "అప్పుడే మీరిద్దరూ ఫైండ్సయిపోయారా?" అని నవ్వింది పలకరింపుగా.

"అహా. ఇందాకే కాఫీ కూడా తాగాం చక్కగా" అందామె టీజింగ్గా.

"చాలాసార్లు 'జై..జై' అంటూ మీకు జేజేలు కొట్టారీవిడ. మీరెక్కడ. ఎక్కడో డార్స్‌లోకాల్లో విపారించేస్తున్నారు. బట్ కాఫీ మూత్తం బహ్యండంగా ఉందండీ. అప్పుడే ఆడించిన విత్తనాల తాజాదనం. కమ్మటి రుచి"

"అన్యాయం విక్కి?" అంది జయశ్రీగౌతు జీరభోతుండగా.

"లేదు జై. నీకు అన్యాయం చెయ్యగలనా? ఫ్లాస్టిక్ మూడు కప్పుల కాఫీ ఉంది. కావాలంటే మొత్తం లాగించెయ్యా" అంది వోళవిక ప్లాస్టిక్ తీసి కాఫీ ఒంపుతూ.

"ఇప్పుడు చెప్పండి. ఏమిటో మల్లాది, గమ్మిత్తయిన ఇన్నించెంటు అంటున్నారు" అంది జయశ్రీరెండు గుటకలు కాఫీ గౌతులో పడ్డాక.

"ఏంలేదూ. వైజాగోలో మా కజినోకతను డాక్టరుగా ప్రాక్షిస్ చేస్తున్నాడు. అతనిపేరు కూడా మల్లాదిగారి పేరులాగే ఉంటుంది."

"మల్లాది పేరులా... అంటే?"

"ఏవుందీ? మల్లాది పేరు మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి అయితే మావాడి పేరు మల్లాది వెంకట రామకృష్ణమూర్తి. అంతే తేడా?"

"ఆయన రాస్తుంటాడా?"

"ప్రసిద్ధమైన తప్ప ఇంకేం రాయడండి. తనకసలు ఈ నవలలు చదవటంలాంటి ఇంటస్టులేదు కూడా" అంది వేదకుమారి.

వోళవిక, జయశ్రీ ఇద్దరూ ఒకర్నోకరు చూసుకున్నారు గుండెల్లో రాయి పడ్డట్టుగా.

"తమాప్మా ఏమిటంటే పాపం తనవెంట ఆటోగ్రాఫ్‌లిమ్స్‌ని ఆడపిల్లలు పడేఱారు" అని చెప్పుకుంటూ పోతున్న ఆమె వాక్కువాహోనికి అడ్డువస్తూ.

"ఆయనెలా ఉంటారండీ?" అని అడిగింది వోళవిక.

"సన్నగా, కొద్దిగా నల్లగా, మరీ అంత పాడవుకాదనుకోండి ఏం ఎందుకు?"

"అబ్బే ఏం లేదు. అన్నట్టు కళ్ళజోడు పెట్టుకుంటారా?" అంది జయశ్రీ

"అస్తుల్లేదు. ఏం అలాంటి వాచైవరయునా మీకు తగిలారా?"

"అలాంటిదేమీ లేదండీ. ఇంటస్టు కొద్దీ అడిగాం. ఎందుకంటే మల్లాదిగారు కళ్ళజోడు పెట్టుకుంటారని విన్నాం. కనీసం ఆరిజంబెన్స్ అయినా ఉందేమోనని" అంది వోళవిక.

"పోలికల దేముందండీ. ఎన్నయునా తెచ్చుకోవచ్చు. అసలు రైతరు మల్లాదిగారు తన ఫోటో ఎలాగూ వేయించుకోరు కదా. అవతల వాళ్ళ జ్ఞానం ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే మా కజినోలాంటివాళ్ళు అంత స్థయిలు కొట్టువచ్చు."

"ఎవర్ని గురించి మీరంటున్నది"

"అదే ఆ వెంటపడ్డ ఆడపిల్లల గురించే మావాడికి అసలు ఈ ఇంటస్టులేవీ లేవు కనుక సరిపోయింది. అదే ఇంకొక స్కూల్సు ఫోలో అయితే ఈ అవకాశాన్ని ఒదిలిపెడతాడా?"

"జై.. నువ్వుటురా. నాక్కుంచెం నిద్రాస్తాంది" అంటూ కిటికీషైపు వచ్చి తలవాల్పి కళ్ళుమూసుకుంది వోళవిక ఆ టాపిక్ తనకిష్టం లేదన్నట్టుగా.

జయశ్రీ వేదకుమారి మాట్లాడుకుంటూనే ఉన్నారు ముఖం మీద వెలుగుపడకుండా ఉండడం కోసం అన్నట్టు పైట కప్పుకుంది వోళవిక. కానీ ఆమె ఉద్దేశం వేరు. పారలు పారలుగా వస్తున్న కన్నిటిని అదుపుచేసుకోలేకపోతుందామె.

"భగవంతుడా నన్నెందుకింత చిత్రవథకి గురి చేస్తున్నావు? ఆశ చూపించినట్టే చూపించి అంతలోనే మళ్ళీ ఎందుకు దూరం చేస్తున్నావు? ఆయన మల్లాది కావటం నీకు ఇష్టంలేదా? నీ ముగింపేమిటి? మానసికంగా దేనికైనా తయారుగా వుంటే ఏ దుర్భటనా ఈముని

బాధించదని జై అంది కదా మాస్తాను. అప్పుడు నువ్వు నన్నెలా ఏడిపించగలవో నా జీవితంలో ఎలా ఆడుకోగలవో అదీ మాస్తాను" అని పరిపరివిధాల తలపోస్తోందామె.

సుమారు మూడున్నరకి బస్సు హైదరాబాద్కి చేరుకుంది. వస్తున్న తోపలోనే దిల్సుఖ్ నగర్ దగ్గర దిగిపోయింది వేదకుమారి.

"ఇక్కడించి దైరెక్షగా అర్.టి.ఓ ఆఫీసుకెళ్లామా ఇంటి కెళదామా? అని అడిగింది జయశ్రీ

"చేరేసరికి ఎంతలేదన్న నాలుగు దాటుతుంది. ఆ టైమ్స్ లో సీట్లలో ఉంటారంటావా?"

"ఏమో నాకయితే నమ్మకం లేదు. ఇంటికి వెళ్లినట్టయితే ముఖ్యమైన పని వుంది."

"అయితే ఇంటికి వెళదాం ఏంటది?"

"ఱ్ఱ్ బ్యాక్ సింగర్ యస్. జానకి ఈమెకి పిస్సిగారవుతారట. ఆవిడకి ఫోన్ చేసి కనుక్కుంటే తెలిసిపోతుంది కదూ?"

"ఏమిటి తెలిసేది?" అంది వొళవిక.

"అదే వేదకుమారి చెప్పినట్టు ఇలా ఆవిడకి ఓ కజిన్ ఉన్నాడా లేదా? వుంటే అతని పేరుకూడా మల్లాదిగారి పేరులాగే ఉంటుందా లేదా? అని కనుక్కొవచ్చు కదా?"

"దాని వలన పుయోజనం?"

"అసలు మల్లాదిపేరు మీద ఇంకొక వృక్తి చలామణి అవడానికి అవకాశం ఉందా లేదా అన్నది తెలుస్తుంది కదా?"

"ఓ...కే అలాగే ఫోన్ చేధ్వాం. దానివలన ఈయన మల్లాది అవునా కాదా అన్నది ఎలా తెలుస్తుంది?"

"తెలియకపోవచ్చు. చీకటిగదిలో చేతికి ఓ స్వీచ్ తగిలింది. అది వేస్తేనే కదా తెలిసేది. ఆ స్వీచ్ లైట్లుకి సంబంధించినదో ఫ్యాన్కి సంబంధించినదో. అసలు కరెంట్ ఉండోలేదో అన్నది తేలేది అప్పుడే కదా. ఓ చిన్న విషయం అడగడానికి జంధ్యాల దగ్గరికి వెళితే అర్.టి.ఓ ఆఫీసుకు వెళ్లి ఎంక్యుయిరీ చెయ్యాలన్న ఐడియా నీకు రాలేదూ? అలాగే ఇదీనూ" అంది జయశ్రీ

"ఇప్పుడు జానకిగారి ఫోన్ నెంబరెలా తెలుస్తుంది?" అంది వొళవిక ఇల్లు చేరాక.

"ఏ ఫిలిం డైరక్టరీ చూసినా తెలుస్తుంది, లేదా ట్రుంక్ అసిష్టెంట్ ఫోన్ చేసి మద్రాసు బోర్డుకి కనక్కనిమ్మని అడిగి అక్కడించి సంపాదించాచ్చు ఆవిడ నెంబరు."

"ఈ టైములో ఆవిడ వుంటారంటావా?"

"లై చేసి చూద్దాం. మన లక్ ఎలా వుందో?"

"డఫినెట్స్గా ఉంటార్లే సినిమా వాళ్ళకి మధ్యహ్నం పడుకునే అలవాటు వుంటుందని చదివాను ఎక్కుడో" అంది వొళవిక.

త్వరగానే దౌరికింది నెంబరు.

"హాలో జానకిగారి ఇల్లేనా? ఉన్నారాండి? హైదరాబాద్ నించి మాట్లాడుతున్నాం. కొంచెం పిలుస్తారా?"

"ఒక్క నిముషం" అంటూ వినిపించింది. తర్వాత బజర్ చప్పుడు, బహుశా ఎక్స్టెన్షన్ వుండి వుండాలి.

"హాలో...ఎవరూ?" అందొక మగకంతం.

"మంచి నిదర్శి ఉంది. ఏం కావాలి?"

"మిరెవరండీ?"

"నా పేరు రాము. జానకి మా ఆవిడే చెప్పండి"

"ఏం లేదండీ వైజాగ్ లో మల్లాది వెంకట రామకృష్ణమూర్తి అనే ఒకాయన మీకు బంధువాండి?"

"ఆ...ఆ.. మా జానకి అక్కాచెల్లెళ్ళు చాలామంది. ఒకావిడగారబ్బాయి అతను ఏం? ఏమిటి సంగతి?"

"ఏం లేదండీ ఆయన అడ్స్ కావాలండీ?"

"అడ్సు... అడ్సు. ఓ గంటగి ఫోన్ చేస్తారా. లేకపోతే తిరుపతిలో బాలకృష్ణపసార్ అని అన్నమాచార్య ప్రాజెక్టులో పనిచేస్తూ వుంటాడు. మీకు తెలుసా? అతన్ని అడిగినా తెలుస్తుంది. మీరు మాటల్లాడింది పైదరాబాద్ నుంచేకదూ. అక్కడే స్టేట్ బ్యాంక్లో వేదకుమారి అని ఒకావిడ పని చేస్తాంటుంది. సైఫాబాద్ బ్రాంచి అనుకుంటా. అక్కడికయునా టై చేయండి. తప్పకుండా దొరుకుతుంది. లేకపోతే ఓ గంట తర్వాత మళ్ళీ ఫోన్ చేయండి జానకి లేచాక అడిగి చెప్పాను."

"అలాగేనండి. చాలా భ్యాంక్సండీ" అంటూ ఫోను పెట్టేసింది వ్యాశవిక.

"ఏమయింది?"

"కథ మళ్ళీ వేదకుమారి దగ్గరకే వచ్చింది."

"అయితే ఆవిడ చెప్పింది కరెక్టే అన్నమాట"

"అబద్ధం చెప్పాల్సిన అవసరం ఆవిడకేముంది? పైగా మనం మల్లాదిగారి గురించి ఎంక్షెయిరీ చేస్తున్నట్లు ఆవిడికి తెలీదు కదా అబద్ధమైనా, నిజమైనా ఏదో ప్రయోజనాన్ని ఆశించి ఆవిడ చెప్పలేదు. మాటల సందర్భంగా ఏదో ఫ్రెంట్లీగా చెప్పిందంతే."

"ఈయన మల్లాది అక్కెనా కాదా అనే విషయాన్ని తేల్చుకోడానికి మనం పడ్డతమ, ఖర్చుపెట్టిన డబ్బు, టైంలో పదోవంతు కాన్వెస్ట్రేపన్ సరిగ్గా చేసివుంటే ఈపాటికి అసలు మల్లాదిగారి అడ్సు తెలుసుకోగలిగేవాళ్ళమేమా?" అంది జయశ్రీ అలోచిస్తా.

"అంటే"

"అదే ఇందాక నువ్వు జానకిగారి హాజ్యెండ్ట్స్ వేదకుమారిగారి మల్లాది అడ్సు కావాలంటే అనిపించింది. రేపెలాగూ ఆర్.టి.బి ఆఫీసులో ఆ బండి మల్లాది పేరుమీద వుండా లేదా అన్నది చూస్తాంగా. అక్కడే ఆయన అడ్స్ సంపాదిస్తే పోలా. డైఫెనెట్స్గా వెహికల్ ఓనర్స్ అడ్సులుంటాయి అదా?"

"కరెక్టే దెబ్బతో ఈ మోటార్ సైకిలు ఎవరిదో తెలుస్తుంది. ఒకవేళ ఆయనదే అయితే ఈయన ఇంటి అడ్సు తెలుస్తుంది" అంది వ్యాశవిక.

"అయితే కోర్టు రేపటిదాకా వాయిదా వెయ్యబడిందన్నమాట?

"ఇన్వెస్టిగేషన్ వాయిదా వెయ్యబడిందే తప్ప ఈ మనసు కోర్టులో నిజానిజాలు విశాంతి కూడా లేకుండా ఆర్స్ చేసుకుంటున్నాయి జై."

"నాకు తెలుసు విక్సీ ఈ పరిశోధన ఫలితం యెలా వున్న ముందర నువ్వు డిస్ట్రిక్ట్ చేసుకోవాల్సింది ఒకటుంది. ఇతను మల్లాది కాకపోతే జరగబోయేదేమిటి? నిర్దాక్షిణ్యంగా బయటకి పంపెయ్యడమేనా?"

"అదే తేల్చుకోలేకపోతున్నానింకా. కళ్ళు మూసినా తెరిచినా ఆయన రూపమే గుర్తొస్తోంది. ఆ చిలిపి మాటలు, హంపూరైన మనస్తత్వం, చురుకైన కళ్ళు, వీటన్నిటిని మించి 'ఇతను నాకున్నాడు' అని ఏ ఆడపెల్లలయినా ధైర్యంగా చెప్పుకోగల ఆ విగహం. ఆ సంస్కారం ఉట్టిపడే చూపులు. జై ఆయన మల్లాదికాకపోతే అన్న సంగతికన్నా, ఒకవేళ నిజంగా మల్లాది కాకపోతే నష్టిందుకు చీట్ చేస్తున్నాడు అనే బాధీ ఎక్కువైపోతుంది. నేనేమాతానో నాకే తెలియకుండా వుంది" అంది వ్యాశవిక వొంగుని మోకాళ్ళమీద తలపెట్టుకుని. కళ్ళలోని కన్నిరు ఒక జీవితకాలానికి సరిపడా ఇగిరిపోయి కేవలం నేల చూపులు మాత్రమే మిగిలిపోయినదానిలా వుందామె.

"ధైర్యంగా ఉండు విక్సీ అన్ని సర్వకుంటాయి" అంది జయశ్రీ అనునయంగా ఆమె వీపు నిమురుతూ.

మర్మాడు పదిన్నరకల్లా ఆర్.టి.బి ఆఫీసులో ఉన్నారిద్దరూ.

"ఎ.బి.యక్కి అయితే ఆ పక్క వెళ్లి అడగండి"

"టూ వీలర్ కదా అయితే ఇక్కడ."

"9570..? అయితే ఖన్చితంగా ఏడైనిమిదేళు క్రితం అయివుంటుంది. లాభంలేదు. ఓ నాలుగురోజులు పోయాక రండి రికార్డులు తియ్యాలి"

హాతాశురాలయిపోయింది వొళవిక.

"లేదండీ మీరెలాగైనా దయచేసి ఇవాళే చూసి చెప్పాలి. ఆ వేపాకల్ రేపటికల్లా మేం కొనితీరాలి. దాని ఓనర్ పిష్ట ఎవరి పేరుమీద ఉందో తెలియాలి" అంది జయశ్రీ అర్థింపుగా.

అడపెల్లలు మోటారు సైకిల్ కొనడమేమిటన్నట్లు చూసి "ఏమిటంత అర్జంటు?" అన్నాడతను.

"రేపు మా బ్రదర్ ఫారిన్ నుంచి వస్తున్నాడండి. అతను వచ్చేసరికి ఆ బండి మా ఇంట్లో ఉండి తీరాలి" అంది వొళవిక.

"ఆశ్వర్యంగా ఉందే, ఫారిన్ నుంచి వచ్చేవాళ్లు సెకెండ్ హండ్ బళ్లు కొనుక్కుంటారా?"

"సంటిమెంటండి. అతను ఫారిన్ వెళ్లేముందు పాసేపోర్టుకి, విసాకి అన్నింటికి ఈ బండిమీదే తిరిగాడు. అది ఆయన ఫ్రైండు ఎవరిదోనట. ఆ ఫ్రైండు అడసు రాయకుండా బండి నంబరు మాత్రం రాశాడు. దీన్నిబట్టి ఆ ఫ్రైండు అడసు కనుక్కుని ఆయన్ని ఒప్పించి కొనాలి. ఇంత తతంగం వుంది. కాబట్టి మీరెంత త్యరగా చెప్పితే మాకంత హాల్చ్ చేసిన వాళ్లవుతారు స్లీచ్"

అమె ముఖంలో కనిపించిన దైన్యానికి అతడు సీట్లో కూచోలేకపోయాడు. "కూర్చోండి ఇప్పుడే వస్తాను" అని లేచి ఇంకో గదిలోకి వెళ్లాడు. వాళ్లిడ్డర్ దాటుకుంటూ గుప్పుమంది సెంటువాసన. చార్మినారు పక్కన రోడ్డుమీద నాసిరకం అత్తరు అయివుంటుంది.

ఓ అరగంట పోయాక వచ్చాడతను ఓ రిజిష్టర్తో. "మొత్తానికి దొరికిందండీ" అంటూ.

"చాలా ధ్యాంక్యండి. రేపెలాగూ రిజిష్ట్రేషన్ ట్రాన్స్‌ఫర్ కి వస్తాంగా అప్పుడు మా బ్రదర్ ఫారిన్నంచి తెచ్చిన ఓ సెంటు బాటిల్ ఇస్తాను. మీరు దయచేసి మరోలా అనుకోకూడదు" అంది వొళవిక.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments